

Transnationale educatie (TNE) in Yantai

Woordvoering:

Dank voorzitter. Ik zal het algemene gevoel beschrijven waar wij mee zijn blijven zitten na het lezen van de conceptaanvraag transnationale educatie in Yantai, waarna Jasper er vervolgens een stuk dieper op in zal gaan. Wij vinden het gebrek aan visie schrijnend voor zo'n ambitieus plan als de geplande campus in Yantai. Er wordt al jaren gewerkt aan dit plan, en er blijft maar gesleuteld worden aan de doelen die dit project zouden moeten realiseren. In de commissievergadering 'Bestuur' van 24 augustus hield de collegevoorzitter een vurig pleidooi dat de campus in Yantai als een oplossing moet worden gezien voor de voorspelde terugloop van Nederlandse studenten en tegen een daling in de *rankings*. Ik citeer: "Voorheen is al voorspeld dat het aantal Nederlandse studenten terugloopt, hetgeen nu al te zien is ... Zonder groei zullen wij dalen in de rankings, terwijl andere universiteiten in het binnen en buitenland steeds meer aan het internationaliseren zijn. Om niet achter de feiten aan te lopen is de campus in Yantai van groot belang". In de nieuwe aanvraag zien we dit doel niet langer terug. De nieuwe doelstelling is het verder verbeteren van de kwaliteit van het Groningse onderwijs in Nederland. Het is bizar en getuigd van weinig visie dat na zo'n lange tijd de doelstelling van het project nog steeds geen duidelijk fundament blijkt te hebben. In de Business Case UGY van 26 september 2016 wordt dit nieuwe argument nog geen enkele keer genoemd, én nu blijkt het opeens het hoofddoel te zijn. Dit toont ons dat het allemaal maar om één ding draait: de realisatie van UGY, een vast doel dat koste wat kost moet doorgaan, en waar lukraak argumenten bij worden verzonnen om dit te realiseren.

Onder druk van de universiteitsraad is het nieuwe speerpunt van het project, het verbeteren van de kwaliteit van het onderwijs in Nederland, in de aanvraag geschreven. Het is te doorzichtig voor woorden: de medezeggenschap zet grote vraagtekens bij de toegevoegde waarde voor het onderwijs in Groningen en de RUG schrijft simpelweg dat dit nu hun alomvattende doel is. Het is evident dat men heeft getracht de medezeggenschap naar haar mond te praten. De twaalf beschreven doelen zouden ons moeten tonen dat de toegevoegde waarde voor het Groningse onderwijs voorop staat. De argumenten waarom de gestelde doelen de kwaliteit van onderwijs in Groningen bevorderen zijn flinterdun, dubieus, en tonen niet de noodzaak voor een branche campus om dit te realiseren. Laten we er kort bij langs gaan;

De 12 zelfbenoemde doelen van het Yantai project zijn in onze ogen te reduceren tot slechts 3 doelen. Namelijk: 1) internationale naamsbekendheid vergroten die toegang verschaft tot een nieuwe talentenmarkt, 2) het vergroten van mobiliteit door internationalisering en 3) de onderzoeksmogelijkheden vergroten. Het gaat over meer talent; meer onderzoeken; meer uitwisselingsmogelijkheden; en meer samenwerking met de Nederlandse en Chinese industrie. Meer, meer en meer. Geen van deze ontwikkeling draagt evident bij aan de onderwijskwaliteit aan de RUG, kwantitatieve maatstaven lijken de boventoon te voeren.

De toegang tot een nieuwe talentenmarkt is afhankelijk van het succes van het project en is vooral iets waar de UGY van zou kunnen profiteren. Ten eerste blijft het de vraag of dit project de naamsbekendheid van de RUG in positieve zin zal beïnvloeden. Ten tweede heeft

China de intentie haar braindrain tegen te gaan, juist door middel van die branche campus. Een doel wat haaks staat op een doel van de rug.

De vergroting van mobiliteit voor studenten is te reduceren tot de metaforische hogesnelheidslijn tussen Groningen en Yantai. Daarnaast is het zeer de vraag of de mogelijkheid tot gemakkelijke uitwisseling wel een meerwaarde is voor studenten. Studenten die internationale ervaring willen opdoen doen dit juist omdat zij uitgekeken zijn op het Groningse onderwijs. Zij willen iets nieuws, iets spannends, iets verfrissends. Het onderwijsprogramma in Yantai is identiek aan dat van Groningen, daarmee verliest dit onderwijs meteen haar meerwaarde voor een buitenlandse ervaring van een RUG-student. Het is schrijdend dat juist over dit punt geen marktonderzoek is uitgevoerd.

Tot slot de vergroting van de onderzoeksmogelijkheden. In de business case lezen we dat een groot deel van financiering moeilijk bereikbaar is voor een medewerker afkomstig uit Groningen: vanwege taaleisen, de exclusiviteit voor onderzoekers met een Chinese nationaliteit en de verplichting tot fysieke aanwezigheid in China. Dit doel is voor de rug, volgens haar eigen business case, simpelweg onhaalbaar.

Voorzitter, begrijp ons niet verkeerd. DAG is een groot voorstander van kwalitatieve internationalisering. Dit bevordert kwaliteit door de omarming van diversiteit. Maar door identieke programma's aan te bieden, dé westerse manier van onderwijs te transporteren, is er hier geen sprake van culturele pluraliteit. Men kan beter spreken van de homogenisering van het onderwijs. Het project Yantai heeft dan ook niets te maken met internationalisering. Het is multinationalisering. De business case stelt dat een doel van de campus in China het verbeteren van de reputatie van de universiteit en diens plek in de *rankings* is. Het dient de RUG tot een sterk internationaal merk te maken. Dit toont dat de RUG als een bedrijf opereert, uiterlijke schijn is belangrijker dan kwaliteit. De keuze voor een campus in Yantai is een bedrijfskeuze die ons concurrentiepositie moet versterken. DAG ziet geen unieke voordelen voor de kwaliteit van onderwijs en onderzoek. Als ze er al zijn, zijn ze veel beter te behalen via veel minder risicovolle samenwerkingsovereenkomsten, waar er al velen van bestaan. Wij vinden het kwalijk dat het universiteitsbestuur probeert koste wat kost dit project erdoorheen te duwen.